

Jeg skal se dere igjen

Joh. 16, 21 – 24:

«²¹ Når en kvinne skal føde, er hun engstelig, for hennes time er kommet. Men når barnet er født, har hun glemt smertene i sin glede over at et menneske er kommet til verden. ²² Også dere er engstelige nå. Men jeg skal se dere igjen, og hjertet deres skal glede seg, og ingen skal ta gleden fra dere.

²³ På den dagen skal dere ikke ha mer å spørre meg om. Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Hvis dere ber Far om noe, skal han gi dere det i mitt navn. ²⁴ Hittil har dere ikke bedt om noe i mitt navn. Be, og dere skal få, så gleden deres kan være fullkommen.»

Jesus forbereder disiplene på avskjed. Evangelisten Johannes lar det ligge under i sin fortelling at alle forventer en dramatisk avslutning på det intense og levende fellesskap de hadde hatt sammen. Det vil ende med døden for Jesus.

Og de fylles av angst, dyp sorg og fortvilelse.

Da er det Jesus overraskende snur hele perspektivet. Han tar ikke avskjed med sine nærmeste som en som ser døden i øynene. Nei. Den engstelse de kjenner på, skal ikke være knyttet til død og tilintetgjørelse. Nå er det like før den nye fødsel. Deres angst er å ligne med den som en fødende kvinne opplever like før barnet blir forløst. Men når barnet er født, har hun glemt smertene i gleden over at et menneske er kommet til verden.

Jesus kjemper alene mot døden. Disiplene forstod selvsagt ikke hva han mente. De trodde alt var tapt. Men så møter ham som dem som den levende, oppstått fra de døde. Da var det som om å få livet tilbake.

Jesu død og oppstandelse er blitt til liv for oss alle. Et liv døden ikke kan ta fra oss.

Vi får se ham igjen.